

3003 Berne, le 5 juillet 1977

Mr Kristian Hvidt
Director
og Oplysningstjeneste
Christiansborg

DK - 1218 Kobenhavn K

Monsieur,

Lors de délibérations parlementaires suisses sur un projet de loi sur la protection des animaux, plusieurs députés ont relevé qu'il existait au Danemark une législation relative à la protection des animaux. Ils ont fait notamment remarquer que, dans votre pays, la détention de volailles en cages ou en batteries était interdite. Pourrions-nous vous priez dans cet ordre d'idées, de bien vouloir répondre aux questions suivantes?

1. Sur quelles bases légales se fonde au Danemark l'interdiction de détenir les volailles en cages ou en batteries?
2. Quelles ont été les conséquences économiques de cette interdiction?
3. Avec quelle rigueur l'interdiction de détenir des volailles en cages ou en batteries est-elle appliquée? Existe-t-il des possibilités d'éluder cette interdiction? Dans l'affirmative, quelles sont les raisons pour lesquelles on ne parvient pas à imposer cette interdiction?

Nous vous serions très reconnaissants de nous donner des renseignements sur les questions posées et de nous faire parvenir les textes législatifs s'y rapportant.

En vous remerciant par anticipation de votre obligeance, nous vous prions d'agréer, Monsieur, l'expression de notre parfaite considération.

SERVICE DE DOCUMENTATION
DE L'ASSEMBLEE FEDERALE
Le Chef:

(Ezio Cattaneo)

LOV

(Nr. 256 — 27. maj 1950)

om

værn for dyr.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,
Gør vittterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Behandlingen af dyr.

§ 1.

Dyr skal behandles forsvarligt og må ikke ved vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse.

§ 2.

Enhver, der holder dyr, skal drage omsorg for, at dyret får tilstrækkeligt og egnet foder og drikke, og at det iøvrigt passes og plejes forsvarligt, herunder at dets opholdsrum er forsvarligt indrettet.

§ 3.

Det er forbudt:

1. ved bindsel, tøj eller anbringelse af andre indretninger at hemme dyrs bevægelsesfrihed på en måde, der volder dyret smerte eller hindrer det i at opnå fornøden hvile,
2. at slå dyr med genstande, der er egnede til at volde dyret beskadigelser eller stærke smerter,
3. at anvende afsvidning af dyrs hårlag i stedet for klipning eller for at dræbe utøj,
4. at sætte søm, ståltråd eller lignende i trynen på svin for at hindre dem i at rode i jorden.
Det er derimod tilladt at anvende glatte ringe og agrafter til at hindre svin i at rode i jorden,
5. ved forløsning af dyr at anvende kraftmaskiner og hestetræk til udtrækning af fosteret,
6. at tvangsfodre fjerkræ i fedningsøjemed,
7. at anvende æglægningsbure,
8. at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger og
9. at beskyde kron-, sika- og dåvildt, sæler og lignende større dyr med hagl.

§ 4.

Det er endvidere forbudt:

1. at transportere levende fisk ved hjælp af stænger, vidjer, kroge eller snore, anbragt gennem gællerne, kæberne eller lignende,

2. ved vejning af levende fisk at stikke den til vægtredskabet hørende krog gennem nogen del af dyret, og
3. at bruge andre levende hvirveldyr end fisk som agn.

§ 5.

Heste, om hvilke der foreligger erklæring fra dyrlæge om, at de enten er udslidte eller på grund af alder, kroniske, uhelbredelige lidelser eller fremtrædende unoder er uegnede til brug, samt heste, som er overtagne eller erstattede af forsikringsselskaber som uhelbredelige og uanvendelige til brug, må ikke overdrages eller erhverves til andet formål end slagtning, medmindre politimesteren (politidirektøren) meddeler samtykke til overdragelsen, eller denne sker i forbindelse med overdragelse af den ejendom eller virksomhed, ved hvilken hesten benyttes.

§ 6.

Stk. 1. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmsoptagelser eller lignende, såfremt dressuren eller brugen medfører beskadigelse af dyret eller påfører det langvarig eller hyppig gentaget alvorlig smerte.

Stk. 2. Zoologiske haver, menagerier og lignende må ikke oprettes uden politiets tilladelse. Justitsministeren kan give nærmere forskrifter angående tilsyn med sådanne virksomheder og angående dyrenes opholdsrum, bure m. v.

Afivning og operative indgreb m. v.

§ 7.

Den, der vil afive et dyr, skal sikre sig, at dyret dræbes så hurtigt og så smertefrit som muligt. Større dyr, særlig heste og kvæg, der på grund af tilskadekomst, herunder benbrud, skal afives, må ikke, medmindre særlige forhold gør sig gældende, transporteres til slagtning, men skal dræbes på stedet.

§ 8.

Stk. 1. Kastration af dyr må kun foretages af en dyrlæge og skal finde sted under anvendelse af bedøvning.

Stk. 2. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 1 er kastration af fjerkræ samt af lam, der ikke er over 5 uger gamle, grise og kalve, der ikke er over 8 uger gamle, og kaniner, der ikke er over 4 måneder gamle.

Stk. 3. Kastration kan foretages uden bedøvning, såfremt det drejer sig om tyre, som ikke er over 1 år gamle, væddere og orner, som ikke er over 6 måneder gamle, hunde, som ikke er over 2 måneder gamle, og — bortset fra heste — andre ikke særligt nævnte dyr, som ikke er over 4 måneder gamle.

Stk. 4. Transport af kastrerede heste i jernbanevogn, skib, lastautomobil eller andet befordringsmiddel må først ske 14 dage efter kastration. Hvor kastration foretages i kortere afstand fra hestens hjemsted eller opholdssted, er det dog tilladt inden udløbet af nævnte tidsrum at transportere denne tilbage med lastautomobil.

§ 9.

Stk. 1. Kupering af halen på heste og køer og af ørerne og halen på hunde må kun ske, hvis det af lægelige hensyn er påkrævet. Den må kun foretages af en dyrlæge og skal finde sted under bedøvning.

Stk. 2. Undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 er kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle.

§ 10.

Stk. 1. Fjernelse af mælketænder hos heste er forbudt, medmindre den blivende tand er i frembrud og kan ses. I andre tilfælde, hvor fjernelse af tænder hos heste er nødvendig, må denne kun foretages af en dyrlæge.

Stk. 2. Fjernelse af tandkød på heste må kun foretages af en dyrlæge.

§ 11.

Andre operative indgreb på dyr end de i §§ 9—11 omhandlede, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af rent forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre behandlingens iværksættelse må anses for uopsættelig.

§ 12.

Om tilladelse til at foretage smerteforvoldende forsøg med dyr i videnskabeligt øjemed gælder, hvad der derom er foreskrevet i den til enhver tid gældende lovgivning.

Tilsyn med lovens overholdelse m. v.

§ 13.

Stk. 1. Såfremt et dyr på grund af underernæring er så afmagret eller afkræftet, at dets tilstand er uforsvarlig, kan politiet under en daglig bøde pålægge ejeren eller den, hvem omsorgen for dyret påhviler, at træffe foranstaltning til, at dyret fodres på en forsvarlig måde. Endvidere kan politiet, hvis et dyrs ernæringstilstand eller helbredstilstand gør det påkrævet, ligeledes under pålæg af daglige bøder forbyde brugen af det for et tidsrum af indtil 2 måneder, hvilken frist kan forlænges, dog kun for et tidsrum af 2 måneder ad gangen. De nævnte pålæg, der kun kan udfærdiges efter indhentet erklæring fra en dyrlæge, skal foreligge skriftligt og indeholde oplysning om den i stk. 2 nævnte frist for sagens indbringelse for kredsdyrlægen. Dyrets ejer har ret til at udpege den dyrlæge, som skal afgive erklæring. Ønsker han ikke at benytte denne ret, eller opgiver han ikke inden 24 timer til politiet, hvilken dyrlæge han ønsker benyttet, vælges dyrlægen af politiet.

Stk. 2. Den, overfor hvem der i medfør af stk. 1 meddeles pålæg, kan begære spørgsmålet, om der er grundlag for pålægget, indbragt for kredsdyrlægen indenfor en frist af 3 dage fra pålæggets meddelelse. I tilfælde, hvor dyrets ejer har benyttet den ham ifølge stk. 1 tilkommende ret til at udpege dyrlæge og dennes erklæring går ud på, at der ikke er grundlag for noget pålæg, kan politiet indenfor en frist af 3 dage afæske kredsdyrlægen en erklæring. Såfremt kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for, at det tidligere meddelte pålæg opretholdes, eller at der nu meddeles pålæg, underrettes ejeren herom med tilkendegivelse af, at han ved henvendelse til politiet inden 14 dage fra pålæggets modtagelse kan begære sagen indbragt for retten.

Stk. 3. Fremkommer rettidig begæring til politiet om retslig afgørelse, påhviler det politiet at foranledige pålægget prøvet af retten enten under den mod pågældende eventuelt rejste sag for overtrædelse af nærværende lov eller under en for vedkommende underret rejst særlig sag. Indbringelse for domstolene af spørgsmålet om retsgyldigheden af det meddelte pålæg medfører ikke udsættelse af dette.

Stk. 4. Rettens afgørelse vedrørende pålægget træffes ved kendelse, der ikke kan indbringes for højere ret.

Stk. 5. Såfremt dyrlægens eller kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for meddelelse af pålæg, er dyrets ejer pligtig at afholde de med erklæringen forbundne udgifter. Forsåvidt angår kredsdyrlægens erklæring, gælder dette dog kun, dersom sagen af ejeren er begæret indbragt for kredsdyrlægen, og kun de positive udgifter til befordring m. v. vil være at erstatte.

§ 14.

I tilfælde, hvor der til trods for pålæg i medfør af § 13, stk. 1, fortsat finder underernæring sted af et dyr, eller hvor mishandling af et dyr foreligger, kan politiet fjerne dyret og enten for ejerens regning anbringe det andetsteds eller, såfremt dets tilstand er sådan, at det efter indhentet erklæring fra kredsdyrlægen ikke bør leve, lade det aflive. Udgifterne, der er forbundet dermed, påhviler den pågældende.

§ 15.

Stk. 1. Det påhviler enhver dyrlæge, som tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve, straks at foranledige det dræbt, såfremt ejeren erklærer sig enig heri, og hvis dyret er forsikret, forsikringselskabets samtykke foreligger. Er disse betingelser ikke fyldestgjort, påhviler det dyrlægen omgående at indberette forholdet til politiet.

Stk. 2. Når politiet modtager sådan indberetning, indhentes der straks erklæring fra kredsdyrlægen, medmindre ejeren og, hvis dyret er forsikret, forsikringselskabet erklærer sig indforstået med afivningen.

Stk. 3. Kommer politiet ad anden vej til kundskab om, at et sygt eller tilskadekommet dyr befinder sig i en sådan tilstand, at betingelserne for dets afivning i medfør af stk. 1 må antages at foreligge, indhentes der ligeledes erklæring fra en dyrlæge. Om ejerens ret til at udpege dyrlægen gælder det i § 13, stk. 1, anførte. Går dyrlægens erklæring ud på, at dyret bør aflives, sker afivningen straks, såfremt ejeren erklærer sig enig heri, og, hvis dyret er forsikret, forsikringselskabets samtykke foreligger. Er disse betingelser ikke fyldestgjort, indhenter politiet straks erklæring fra kredsdyrlægen. I tilfælde, hvor dyrets ejer har benyttet den ham tilkommende ret til at udpege dyrlæge og dennes erklæring går ud på, at der ikke er tilstrækkelig grund til afivning, kan politiet ligeledes indhente erklæring fra kredsdyrlægen.

Stk. 4. Dersom den fra kredsdyrlægen i medfør af stk. 2 eller stk. 3 indhentede erklæring går ud på, at dyret bør aflives, skal afivning straks finde sted.

Stk. 5. Såfremt et dyr, der kræves aflivet, er anbragt hos en anden end ejeren, skal der snarest muligt søges indhentet erklæring fra ejeren såvel om udpegning af dyrlæge som om hans stilling til den af dyrlægen foreslåede afivning, dog kun hvis dette kan ske uden at medføre en uforvarlig forsinkelse af afivningen.

Stk. 6. I alle tilfælde, hvor afivning skal finde sted, meddeles der ejeren eller den, hos hvem dyret er anbragt, skriftligt pålæg herom. Såfremt pålægget ikke straks efterkommes, sker afivningen ved politiets foranstaltning.

Stk. 7. Når det ville medføre unødige, alvorlige lidelser for et dyr, at den i de foranstående bestemmelser foreskrevne fremgangsmåde anvendes, kan afivning af et tilskadekommet dyr dog altid finde sted straks, såfremt det er åbenbart, at dyret ikke vil overleve skaderne eller som følge af disse efter den foreskrevne fremgangsmåde alligevel ville blive aflivet.

Stk. 8. Udgiften ved afivning påhviler dyrets ejer. Udgiften ved tilvejebringelsen af den i stk. 3, jfr. stk. 5, nævnte dyrlægeerklæring påhviler det offentlige, såfremt afgørelsen går ud på, at afivning ikke skal finde sted, medens den i modsat fald påhviler dyrets

ejer. Såfremt den af kredsdyrlægen i medfør af stk. 2 og stk. 3 afgivne erklæring går ud på, at aflivning bør finde sted, er ejeren — eller forsikringsselskabet, hvis sagen alene er forelagt kredsdyrlægen på grund af manglende samtykke fra dette — pligtig at erstatte de positive udgifter til befordring m. v.; iøvrigt afholdes udgifterne til kredsdyrlægen af det offentlige. Samtlige udgifter kan forskudsvis afholdes af politiet.

Stk. 9. Vedtagelser i forsikringsaftaler, hvorefter der opstilles særlige regler om den forsikredes ret til erstatning, når dyret aflives i medfør af foranstående bestemmelser, er ikke forpligtende for den forsikrede, såfremt han i behørig tid har underrettet vedkommende dyrlæge eller politiet om, at dyret var forsikret.

Almindelige bestemmelser og straffebestemmelser m. v.

§ 16.

Stk. 1. Angående dyrs transport, slagtning, aflivning, mærkning og deres behandling i anden særlig retning kan der gives forskrifter af justitsministeren, ligesom der i politivedtægter kan optages bestemmelser i så henseende. Justitsministeren kan endvidere give forskrifter om, at aldersmærkning af heste kun må foretages af personer eller institutioner, der er bemyndiget hertil.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser angående handel med hunde- og katteskind, herunder om bogføringspligt for opkøbere af sådanne skind.

§ 17.

Stk. 1. Det er forbudt uden politiets tilladelse at drive erhvervsmæssig handel med dyr fra butik eller andet fast forretningssted. Tilladelsen kan til enhver tid tilbagekaldes, såfremt den handlende straffes for overtrædelse af denne lov, eller såfremt dyrene ikke passes og plejes forsvarligt.

Stk. 2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på handel med heste, kvæg, svin, får, geder, kaniner, pelsdyr og fjerkræ.

§ 18.

Stk. 1. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforvarligt, straffes for dyrplageri med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år. Har forholdet haft karakteren af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde 2 år.

Stk. 2. Den, som iøvrigt overtræder de i denne lov indeholdte eller i medfør af loven meddelte forskrifter, straffes, forsåvidt ikke andet er bestemt, med bøde eller hæfte.

Stk. 3. Tilsidesætter en dyrlæge sin anmeldelsespligt efter § 15, stk. 1, straffes han med bøde.

§ 19.

Stk. 1. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling af dyr, såvel som den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i dyrplageri eller i anden overtrædelse af forskrifterne i denne lov eller i lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr påny findes skyldig i sådan overtrædelse, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele at beskæftige sig personligt med dyr. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.

Stk. 2. Den, der med viden om et sådant forbud lader en person, hvem retten til at beskæftige sig med dyr helt eller delvis er frakendt i medfør af stk. 1, i sin tjeneste udøve en virksomhed, der strider mod forbudet, straffes med bøde.

§ 20.

Stk. 1. Det påhviler forældre, værge, husbond og andre, der har tilsyn med børn under 15 år, at drage omsorg for, at disse ikke gør sig skyldig i overtrædelse af denne lov. Begås sådan lovovertrædelse af et barn under 15 år, straffes den tilsynsførende for overtrædelsen, såfremt den er begået med hans vidende, uden at han har forsøgt at forhindre det.

Stk. 2. Skyldes det grov uagtsomhed fra den tilsynsførendes side, at han har været uvidende om den af barnet begåede overtrædelse, straffes han med bøde eller hæfte.

§ 21.

Stk. 1. Sager om overtrædelse af denne lov behandles som politisager. Bøder efter denne lov tilfalder statskassen.

Stk. 2. Udgifter i henhold til denne lov afholdes, forsåvidt ikke andet er bestemt, af det offentlige som udgifter vedrørende politivæsenet.

§ 22.

Loven gælder ikke for Færøerne.

§ 23.

Denne lov træder i kraft 3 måneder efter dens kundgørelse i lovtidende.

Samtidig ophæves lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr samt § 196 i borgerlig straffelov, jfr. bek. nr. 215 af 24. juni 1939.

De i medfør af § 6 i lov nr. 152 af 17. maj 1916 udfærdigede bestemmelser forbliver indtil videre i kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet på Amalienborg den 27. maj 1950.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Steincke.

31 AUG. 1977

Monsieur.

Par votre lettre du 5 Juillet 1977 adressée à M. Kristian Hvidt, vous avez voulu lui demander certains renseignements concernant la législation danoise sur la détention des volailles en cages ou en batteries. M. Hvidt a demandé au Ministère de la Justice de bien vouloir vous répondre.

J'ai l'honneur de vous faire connaître que l'interdiction au Danemark de détenir les volailles en cages est fondée sur l'article 3, point 7 de la loi de protection des animaux (n. 256 du 27 Mai 1950). Vous trouvez l'article ci-jointe. Malheureusement une traduction en français de cette article n'existe pas.

En ce qui concerne votre question sur les conséquences économiques de la dite interdiction, le Ministère de la Justice ne dispose pas de matière statistique, mais il sera peut-être possible d'en avoir en se dirigeant aux organisations d'agriculture au Danemark.

Selon la législation danoise, il n'existe pas de possibilité de dispensation de l'interdiction. Par conséquence les infractions, dont le Ministère Public fait la connaissance, donnent lieu a une poursuite, qui résulte normalement d'une amende. Un maximum de celle-ci n'est pas fixée.

Pour compléter l'information sur ce sujet, je peux vous faire connaître que la question éventuelle d'une suspension de l'interdiction est discutée pour le moment. Un comité

d'experts fait un travail de recherche sur le sujet. La fin de son travail est prévue pour le 1er Octobre. Ce n'est que après avoir examiné le rapport de ce comité que le gouvernement puisse prendre une décision sur la question.

En espérant que ces indications sommaires vous seront de quelque utilité, je vous prie d'agréer, Monsieur, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

BIRTE LYNÆS

M. Ezio Cattaneo,
Chef du service de Documentation
de l'Assemblée Nationale,
3003 Berne,
Schweitz.